Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 1

– Save This Page as a PDF–

இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்திற்குள் நுழைந்து,

அங்கு விற்பனை செய்துகொண்டிருந்தோர் அனைவரையும் வெளியேற்றினார்

மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19; லூக்கா 19:45-48

நிசான் மாதம் பதினோராம் நாள், திங்கட்கிழமை

இயேசு ஆலய வளாகத்திற்குள் நுழைந்து, அங்கே வாங்கிக்கொண்டும் விற்றுக்கொண்டும் இருந்த அனைவரையும் வெளியேற்றினார். ஆழச் சிந்திப்போம்: ஆலயத்தில் தாம் கண்ட எச்செயல் இயேசுவை (Yeshua) அவ்வளவு கடுமையாகச் சினமூட்டியது? வெளியூரிலிருந்து வரும் யாத்திரீகர்களுக்கு ஒரு காலத்தில் பயனுள்ள சேவையை ஆற்றிவந்த சதுசேயர்களின் செயல்பாடு, யூத மக்களின் வழிபாட்டிற்கும்—அதேபோல புறஜாதியினருக்கான ஊழியத்திற்கும்—எவ்வாறு ஒரு தடையாக (இடையூறாக) மாறிப்போனது? அத்திமரத்தைச் சபித்த நிகழ்வு (இத்தொடர்பைக் காண: Iu – இயேசு அத்திமரத்தைச் சபிக்கிறார்) — ஆலயத்தில் அப்போது நடந்தவற்றையும், இனி நிகழவிருந்தவற்றையும் (ஓசியா 9:10-17) — விளக்கும் ஒரு ‘செயல்வடிவ உவமையாக’ அமைந்திருப்பது எவ்வாறு? சதுசேயர்கள் ஆலயத்தைக் ‘கொள்ளையர் குகையாக’ மாற்றிவிட்டதாகக் கூறியதன் மூலம், அந்த ‘பிரதான மேய்ப்பர்’ எத்தகைய எச்சரிக்கையை விடுத்தார்?

சிந்தித்துப் பாருங்கள்: இயேசு உங்கள் மேசியானிய ஜெப ஆலயத்திற்கோ அல்லது திருச்சபைக்கோ வருகை தந்தால், அவர் எங்கு மேசைகளைப் புரட்டிப்போடத் தொடங்குவார்? அநீதி, வன்கொடுமை அல்லது தார்மீகச் சீர்கேடு ஆகியவற்றின்மீது உங்கள் சொந்த எதிர்வினையை நீங்கள் எவ்வாறு விவரிப்பீர்கள்? நீங்கள் செயல் இறங்குவதற்குப் போதுமான உத்வேகத்தை அளிக்கக்கூடியது எது? நீங்கள் எதில்

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 2
ஈடுபட்டுப் பணியாற்ற வேண்டும் என்று ‘அதோனாய்’ (ADONAI) உங்களை அழைக்கிறார்?

ஆலயத்தில் பாடுதல்: ஆலயப் பாடகர் குழுவினர், பெண்கள் முற்றத்திலிருந்து நிக்கானோர் வாசல் வழியாக இஸ்ரவேல் முற்றத்திற்குச் செல்லும் பதினைந்து அரைவட்டப் படிகளில் பாடிக்கொண்டிருந்தனர். பெரும் பண்டிகைகளின் போது, இந்தப் பிரம்மாண்டமான படிகள் பாடகர் குழுவிற்கும் இசைக்குழுவிற்கும் ஒரு மேடையாகச் செயல்பட்டன. தல்மூத் தமீத் நூலிலிருந்து, ஆலயத்தில் தினசரி தகன பலியுடன் தொடர்புடையதாக, வாரத்தின் எந்த நாளில் எந்த சங்கீதம் பாடப்பட்டிருக்கும் என்பதை நாம் துல்லியமாக அறிந்துகொள்கிறோம். ஒவ்வொரு சங்கீதமும் இந்த தினசரி வாசிப்புகளின் பாடலுடன் எவ்வளவு நெருக்கமாகப் பொருந்திப் போகிறது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பரிசுத்த வாரத்தில் கிறிஸ்துவின் தினசரி நிகழ்வுகளுடன் தினசரி சங்கீதங்கள் எவ்வாறு ஒத்துப்போயின என்பது வியப்பளிக்கிறது. எனவே, இயேசு ஆலய மலைக்குள் பிரவேசித்தபோது, லேவியப் பாடகர் குழுவினர், ஆலய இசைக்குழுவின் வாத்திய இசையுடன், சங்கீதம் 48-ஐப் பாடினர். இந்த சங்கீதம் கடவுளின் அரச மற்றும் நீதி அதிகாரத்தைப் புகழ்ந்தது:

ADONAI கர்த்தர் மகத்துவமானவர், அவர் பெரிதும் புகழப்படத்தக்கவர்; நம்முடைய தேவனுடைய நகரத்திலும், அவருடைய பரிசுத்த மலையிலும் அவர் இருக்கிறார். அந்த மலை, தன் உயர்வினால் எழில்மிக்கதாய், பூமி முழுவதற்கும் மகிழ்ச்சியாய், வடதிசையின் எல்லைகளில் அமைந்துள்ள சீயோன் மலையாய், அந்தப் பெரும் ராஜாவின் நகரமாய் விளங்குகிறது. அதன் அரண்களுக்குள்ளே, தேவன் ஒரு பலத்த புகலிடமாய் வெளிப்பட்டிருக்கிறார். ஏனெனில், பல ராஜாக்கள் ஒருமித்துச் சந்தித்து, ஒன்றாகவே முன்னேறி வந்தார்கள். அவர்கள் அதைக் கண்டு, திகைப்பினால் நிறைந்தார்கள்; அச்சம் மேலிட, அவர்கள் ஓடி ஒளிந்தார்கள். நடுக்கம் அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டது; பிரசவ வேதனைக்கு ஒப்பான வேதனைகள் அவர்களை ஆட்கொண்டன; கிழக்கிலிருந்து வீசும் காற்று தார்ஷீஷ் கப்பல்களைச் சிதைத்துப்போடுவது போல அது நிகழ்ந்தது. நாங்கள் அதைக் கேள்விப்பட்டிருந்தோம்; இப்பொழுது,

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 3
பரலோக சேனைகளின் அதிபதியாகிய ADONAI-யின் நகரத்திலும், நம்முடைய தேவனுடைய நகரத்திலும், அதை எங்கள் கண்களாலேயே காண்கிறோம். தேவன் அதை என்றென்றும் நிலைநிறுத்துவாராக. தேவனே, உம்முடைய ஆலயத்திற்குள்ளே நாங்கள் உம்முடைய கிருபையைத் தியானிக்கிறோம். தேவனே, உம்முடைய நாமம் பூமிக்கு எல்லைகள் வரை பரவியிருப்பது போலவே, உம்முடைய புகழும் பூமிக்கு எல்லைகள் வரை பரவியிருக்கிறது. உம்முடைய வலது கரம் நீதியினால் நிறைந்திருக்கிறது. சீயோன் மலை மகிழ்வதாக; யூதாவின் குமாரத்திகள் களிகூருவார்களாக—ஏனெனில் நீர் [எங்கள் எதிரிகள் மீது] நியாயத்தீர்ப்புகளைச் செலுத்தியிருக்கிறீர். சீயோன் நகரத்தைச் சுற்றி நடந்து செல்லுங்கள்; அதை வலம் வாருங்கள்; அதில் எத்தனை கோபுரங்கள் உள்ளன என்று எண்ணிப் பாருங்கள். அதன் மதில்களைக் கவனியுங்கள்; அதன் அரண்களுக்குள்ளே கடந்து செல்லுங்கள்; அப்போதுதான், “இவரே தேவன்; இவர் என்றென்றும் நம்முடைய தேவனாய் இருப்பார்; இவர் நம்மை நித்திய காலமும் வழிநடத்துவார்” என்று வரப்போகும் தலைமுறையினருக்கு உங்களால் எடுத்துரைக்க முடியும் (சங்கீதம் 48:1-14).1257

அது நிசான் மாதம் பதினொன்றாம் தேதியான திங்கட்கிழமை (இணைப்பைக் காண இங்கே கிளிக் செய்யவும் Ix – ஆட்டுக்குட்டியின் பரிசோதனை); கர்த்தரும் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களும் எருசலேமுக்குள் நுழைந்தபோது, அவர்கள் நேராகவே கடவுளின் ஆன்மீகப் பிரபஞ்சத்தின் மையப்பகுதியான ‘ஆலய மலை’க்குச் சென்றார்கள். இப்பகுதி, அருகிலேயே வசித்து வந்த பல்லாயிரக்கணக்கான யூதர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல்—யூத ஆண்டின் மிக முக்கியமான கொண்டாட்டத்தில் பங்கேற்பதற்காக—கலிலேயா, சிரியா, எகிப்து மற்றும் ரோமாபுரி போன்ற தொலைதூர இடங்களிலிருந்து ‘சீயோன்’ எனும் புனித நகரத்திற்குப் பயணம் செய்து வந்த லட்சக்கணக்கான யூதர்களுக்கும் ஒரு பரபரப்பான செயல்பாட்டு மையமாகத் திகழ்ந்தது. உடல்நலம் குன்றாத அனைத்து யூத ஆண்களும், ‘பெசாக்’ (Pesach), ‘ஷாவூத்’ (Shavu’ot) மற்றும் ‘சுக்கோத்’ (Sukkot) ஆகிய மூன்று முக்கியத் திருயாத்திரைத் திருவிழாக்களுக்காக ஆலயத்திற்கு வருவது மட்டுமல்லாமல் (யாத்திராகமம் குறித்த எனது விளக்கவுரையைக் காண்க: Eh – ஆண்டிற்கு மூன்று முறை நீங்கள் எனக்காகத் திருவிழா கொண்டாட வேண்டும்),

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 4
தங்கள் உழைப்பின் மூலம் கிடைத்த பத்தில் ஒரு பங்கையும் (தசமபாகத்தையும்) அங்கே கொண்டுவருவது ஒரு கட்டாய விதியாக இருந்தது. ஆகமொத்தத்தில், பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்காக சுமார் பத்து லட்சம் (ஒரு மில்லியன்) பக்தர்கள் எருசலேமுக்குப் பயணம் செய்து வந்தனர்.

ஆகவே, சிறுவயது முதல் ஒவ்வொரு வசந்த காலத்திலும் அவர் செய்துவந்ததைப் போலவே, நாசரேத்தின் இயேசு சீயோனுக்குப் பயணம் மேற்கொண்டார். அவர் அங்கு வந்து சேர்ந்தபோது, நமது மாபெரும் ரபி, முதல் பாஸ்கா பண்டிகையின்போது தனது பொது ஊழியத்தைத் தொடங்கிய தாவீதின் நகரத்தில், மூன்றாம் பாஸ்கா பண்டிகையின்போது அதை முடித்துக்கொண்டிருந்தார். கிறிஸ்து, ஆலயத்தை முதன்முறை சுத்திகரித்ததோடு தனது பொது ஊழியத்தைத் தொடங்கினார்
(காண்க:Bs – பாஸ்கா பண்டிகையின்போது இயேசு ஆலயத்தை முதன்முறை சுத்திகரித்தது), ஆனால் அது நடந்து மூன்று ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அவர் ஆலயத்தை முதன்முறை சுத்திகரித்தபோது எந்த அற்புதமும் நிகழவில்லை, இந்த முறையும் எந்த அற்புதமும் நிகழப்போவதில்லை.

ஆனால் இப்போது நிலைமை மாறியிருந்தது. பந்தயம் பெரிதாக இருந்தது. நாசரேத்தின் இயேசு புகழ்பெற்றிருந்தார். அவர் எங்கு சென்றாலும் மக்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்தனர். அவருடைய ஒவ்வொரு அசைவும் கூர்ந்து கவனிக்கப்பட்டது; பரிசேயர்களும் சதுக்கேயர்களும், மக்கள் கருத்தை அவருக்கு எதிராகத் திருப்புவதற்காக, அவர் ஒரு பெரிய தவறைச் செய்வதற்காகக் காத்திருந்தனர். மற்ற எல்லா பாஸ்கா பண்டிகைகளின் போதும் நடப்பதைப் போலவே, அவர் சர்ச்சைகளைத் தவிர்த்து, தற்போதைய நிலைமையே சீராகச் செல்ல அனுமதிக்க வேண்டும் என்று மனித பகுத்தறிவு அறிவுறுத்தியது. பொதுவெளியில் அவர் வெளிப்படுத்தும் ஒரு திடீர் கோபம், அவர் பயணித்துக்கொண்டிருந்த புகழின் சுனாமியைக் கெடுத்துவிடும். ஆனால் இயேசு உண்மையில் ஒரு புகழ்ப் போட்டியில் வெற்றி பெறுவதற்காக அங்கு இருக்கவில்லை. அவர் தம் பிதாவின் பணியைச் செய்வதற்காகவே அங்கு இருந்தார்.

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 5

யேசுவா, அரச பீடத்தின் அகன்ற
திறந்தவெளி முற்றத்திற்குள் நேராகச் சென்றார் என்பது தெளிவாகிறது. தம் ஆலயத்தின் அரசராக, ஆண்டவர் நுழைவதற்கான நேரடி வழி, ஆலயத்தின் தென்மேற்கு மூலையில் இருந்த கம்பீரமான படிக்கட்டு வழியாகச் சென்றது. இன்று இது ராபின்சனின் வளைவு என்று அழைக்கப்படுகிறது; 1938-ல் இதன் எச்சங்களை அடையாளம் கண்ட விவிலிய அறிஞர் எட்வர்ட் ராபின்சனின் நினைவாக இப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. இது பண்டைய எருசலேமின் கீழ் சந்தைப் பகுதியிலிருந்து போக்குவரத்தை மேலே கொண்டு சென்று, டைரோபோயன் தெருவைக் கடந்து அரச பீடத்திற்குள் கொண்டு சென்றது. இது பொதுவாகப் பழங்காலத்தின் மிகப்பெரிய கல் வளைவாக அறியப்படுகிறது.¹²⁵⁸

+இயேசு அரச மண்டபத்தின் உள்ளே நுழைந்தபோது, அவரால் விலங்குகளின் வாசனையை நுகரவும், மேசைகளில் பணம் மாற்றுபவர்களின் சத்தத்தைக் கேட்கவும் முடிந்தது. அது பண்டைய ரோமில் இருந்த ஒரு பெரிய கட்டிடமான பசிலிக்காவின் திட்டத்தின்படி கட்டப்பட்டது. செவ்வக வடிவிலான அது, இரு முனைகளிலும் உள்ள முகப்பு மண்டபங்களிலிருந்து நுழையக்கூடிய கூரையிடப்பட்ட ஒரு கூடத்தைக் கொண்டிருந்தது. அந்தக் கூடம் ஒரு மைய மண்டபத்தைக் கொண்டிருந்ததுடன், தூண்களின் வரிசைகளால் இரு பக்கவாட்டு இடைவழிகளிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. மைய மண்டபத்தின் சுவர்கள் இடைவழிகளின் கூரைகளுக்கு மேலே உயர்ந்திருந்தன, மேலும் ஒளியை உள்ளே அனுமதிப்பதற்காக ஜன்னல்களுடன் கட்டப்பட்டிருந்தன. அது உண்மையில்

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 6
புறஜாதியார் நீதிமன்றத்தின் ஒரு விரிவாக்கமாக இருந்தது; எனவே, அது விவாதத்திற்கோ அல்லது வணிகத்திற்கோ பயன்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரு பொது இடமாக இருந்தது. தல்மூத்தில், ரபினிய விளக்கத்தின்படி அது ‘சானுத்’ அல்லது ‘சானுயோத்’ என்று அழைக்கப்பட்டது, அதன் பொருள் கடை, சந்தை அல்லது வணிக வளாகம் என்பதாகும்.1259

அன்று அரச ஸ்தூபியின் உள்ளே
மிகுந்த பரபரப்பு நிலவியது. பலியிடப்படும் காளைகள், வெள்ளாடுகள், செம்மறியாடுகள் மற்றும் புறாக்கள் வாங்கப்பட வேண்டியிருந்தன; புறச்சமயப் பணத்தை யூதர்களின் அரை ஷெக்கல்களாக மாற்ற வேண்டியிருந்தது; மேலும் பஸ்கா பண்டிகைக்காக திராட்சைரசம், எண்ணெய், உப்பு போன்ற சடங்கு ரீதியாகத் தூய்மையான பிற பொருட்களும் வாங்கப்பட வேண்டியிருந்தன. ஆலயத்தின் பொறுப்பில் இருந்த செல்வந்தர்களான சதுக்கேயர்களால் அச்சிடப்பட்ட நாணயங்களுக்காகத் தங்கள் சொற்ப வருமானத்தை மாற்றிக்கொள்ள, யாத்ரீகர்கள் நீண்ட வரிசையில் காத்திருந்தனர். கடுங்கோபமடைந்த கலிலேயாவைச் சேர்ந்த ரபி, அங்கு வாங்கிக்கொண்டும் விற்றுக்கொண்டும் இருந்தவர்களை வெளியேற்றத் தொடங்கினார். எந்தவித முன்னறிவிப்பும் இன்றி, அவர் பணமாற்றுவோரின் மேசைகளையும், புறாக்களை விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களின் இருக்கைகளையும் கவிழ்த்தார். அதனால், பெரும் செல்வம் மதிப்புள்ள நாணயங்கள் எல்லா திசைகளிலும் சிதறிப் பறந்தன (மத் 21:12; மாற் 11:15; லூக் 19:45).சதுசேயர்கள் எதையும் சொல்வதற்குள்ளாகவே, இயேசு ஏற்கனவே அடுத்த மேசைக்குச் சென்றிருந்தார்; அங்கிருந்து அடுத்த மேசைக்கு நகர்ந்தார். அவர் நாணய மாற்றுவோரின் மேசைகளிலிருந்து, ஆடுகள் விற்கப்படும் இடத்திற்குச் சென்றார்.

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 7
அங்கே மேசைகளும் பணமும் காற்றில் பறந்தன; கால்நடைகள் அந்தப் பரந்த, திறந்தவெளித் தூண் மண்டபம் முழுவதும் தாறுமாறாக ஓடின. சிதறிக் கிடந்த நாணயங்களைச் சேகரிக்க எவ்வித முயற்சியும் செய்யாத சதுசேயர்கள், தங்கள் இலாபம் தரையில் சிதறிக் கிடப்பதைக் கண்டு நின்றனர். இது போன்றதொரு காட்சியை இதற்கு முன் எவரும் கண்டதே இல்லை.

மேசியா சினமுற்றிருந்தார், ஆயினும் அவர் தன் கட்டுப்பாட்டை இழக்கவில்லை. அவரது செயல்கள் அனைத்தும் ஒரு திட்டமிட்ட ஒழுங்குடன் அமைந்திருந்தன; அவரது ஒவ்வொரு அசைவும், மாபெரும் சனகெத்ரின் சபையைக் கூடப் பொருட்படுத்தாத—எவரையும் கண்டு அஞ்சாத—அவரது துணிவை வெளிப்படுத்தின. நாணய மாற்றுவோரும் புறா விற்போரும் கடும் சீற்றமடைந்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் கைகளை இறுக முறுக்கியவாறு, அவரை உற்று நோக்கியபடி அங்கேயே நின்றிருக்க வேண்டும். ஆயினும், அவர்கள் அவரைத் தடுக்க எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை.

இன்று, ஆலய மலையில் எவ்வகையான வணிக நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வது தடை செய்யப்பட்டிருந்தது என்று கருதுவோர் சிலர் உள்ளனர். ஆனால், உண்மைக்கு முற்றிலும் மாறானது வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. பண்டிகைகளுக்காக வருகை தரும் யாத்திரீகர்கள் முறையாக இறைவழிபாடு செய்ய ஏதுவாக, அவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று தோரா (Torah) நூலே வலியுறுத்தியிருந்தது. அக்காலத்தில், வெளிநாடுகளிலிருந்து விளைபொருட்கள் நிறைந்த பல வண்டிகளுடன் பயணம் மேற்கொள்வது மிகவும் சிரமமான ஒரு காரியமாக அமைந்திருக்கக்கூடும். இருப்பினும், தோரா இதற்கு ஒரு தர்க்கரீதியான மாற்று ஏற்பாட்டை வழங்கியது:அந்தத் தொலைவு உங்களுக்கு மிக அதிகமாக இருந்து, ஆண்டவர் தமது நாமத்தை நிலைநாட்டத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் இடம் உங்களைவிட்டு வெகு தொலைவில் இருப்பதால், உங்களால் [உங்கள் தசமபாகத்தைக்] கொண்டு செல்ல இயலாதிருந்தால்; அப்பொழுது, ஆண்டவராகிய உங்கள் தேவன் உங்களைச் செழிப்படையச் செய்யும்போது, நீங்கள் அதை பணமாக மாற்றிக்கொண்டு, அந்தப் பணத்தை உங்களுடன் எடுத்துச் சென்று, ஆண்டவராகிய உங்கள் தேவன் தேர்ந்தெடுக்கும்

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 8
இடத்திற்குச் சென்று, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு நீங்கள் விரும்பும் எப்பொருளையும் வாங்கிக்கொள்ளலாம்… (உபாகமம் 14:24-26).

ஆனால் வெறும் பணப் பரிமாற்றம் மட்டுமே அங்குப் பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை; ஏனெனில், அவர்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட கட்டளையை மட்டுமே பின்பற்றி வந்தனர் என்பதோடு, பயணம் மேற்கொண்டு வந்த வழிபாட்டாளர்களுக்கு ஒரு முக்கிய சேவையையும் வழங்கி வந்தனர். வழிபாட்டாளர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வந்த கிரேக்க அல்லது ரோமானிய நாணயங்களை (அந்நாணயங்களில் சிலைகள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன) ஆலய நாணயமாகவோ அல்லது யூத ‘அரை-ஷெக்கல்களாகவோ’ மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது; அப்போதுதான் அவர்களால் ஆலய வரியைச் செலுத்த இயலும். எனவே, வேற்று மத நாணயங்களை யூத நாணயமாக மாற்றுவதற்கு அந்தப் பணப் பரிமாற்றக்காரர்களின் சேவை அவசியமாக இருந்தது (Tractate Berakhot பெராக்கோத் அதிகாரம்8:7).

மேலும், அரச மண்டபம் வழியாக எவரும் வணிகப் பொருட்களைக் கொண்டு செல்ல இயேசு அனுமதிக்கவில்லை (மாற்கு 11:16). இச்செயலின் மூலம், பிரதான ஆசாரியரை விடத் தாமே ஆலயத்தின் மீது மிகுந்த அதிகாரம் கொண்டவர் என்று அவர் உரிமை கொண்டாடினார் (ஓசியா 9:15). அவர் ஆலயத்தின் ஆண்டவராக இருந்தார்; இன்றும் இருக்கிறார். இங்கே அவர் தமது அதிகாரத்தை மூன்று விதங்களில் செயல்படுத்துவதை நாம் காண்கிறோம்: அவர் ஆலயத்தைச் சுத்திகரிக்கிறார், உரிமைகொள்கிறார் மற்றும் பாதுகாக்கிறார்.

எனினும், அன்று மேசியா சதுசேயர்களை எதிர்கொண்டபோது, ’அரச மண்டபம்’வில் (Royal Stoa) ஏதோ ஒன்று மிக மோசமாகத் தவறாக நிகழ்ந்துகொண்டிருந்தது. அவர்களுக்கு அவர் போதித்தபோது, பின்வருமாறு கூறினார்: “என் வீடு, ‘சகல தேசத்தாருக்கும் உரிய ஜெபவீடு’ என்று அழைக்கப்படும்” என எழுதப்பட்டிருக்கிறதல்லவா? இந்த ‘ராயல் ஸ்டோவா’அரச மண்டபம்வானது ‘புறஜாதியார் பிராகாரத்தின்’ (Court of the Gentiles) ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தது; இது ஆலய மலையில் புறஜாதியார் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பகுதியாகும். முடிந்தவரை அதிகமான புறஜாதியாருக்கு, ஒரே மெய்யான தேவனை வழிபடும் வாய்ப்பை

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 9
அளிக்கும் நோக்கத்துடன் இப்பகுதி விரிவுபடுத்தப்பட்டிருந்தது. சடங்காச்சாரப்படி தூய்மையான பொருட்களை (எண்ணெய், திராட்சை ரசம், உப்பு மற்றும் பலிக்காக அங்கீகரிக்கப்பட்ட விலங்குகள்) விற்பனை செய்வதற்கு, ‘அரச மண்டபம்’வைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள காயாபாஸ் அனுமதி அளித்திருந்தார்.பக்தியுள்ள புறஜாதியார் ஜெபிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்த ஆலயத்தின் பகுதியிலேயே இந்த வணிக அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. இது, சுற்றியுள்ள புறஜாதி உலகிற்கு இஸ்ரவேலின் சாட்சியைக் காட்டுவதைத் தடுத்தது. தேவன் ஆபிரகாமிடம், “பூமியில் உள்ள எல்லா புறஜாதி தேசங்களும் அவன் மூலமாக ஆசீர்வதிக்கப்படும்” என்று சொல்லியிருந்தார் (ஆதியாகமம் 18:18). இந்த வசனத்தை உண்மையில் இவ்வாறு மொழிபெயர்க்கலாம்: “என் வீடு எல்லா புறஜாதியாருக்கும் ஜெப வீடு என்று அழைக்கப்படும்” (ஏசாயா Jj – மீதான எனது விளக்கவுரையைப் பார்க்கவும் – என் வீடு எல்லா தேசங்களுக்கும் ஜெப வீடு என்று அழைக்கப்படும்). இவ்வாறு, அரச ஸ்தலத்தை ஒரு இரைச்சலான, துர்நாற்றம் வீசும் பொதுச் சந்தையாக மாற அனுமதிப்பதன் மூலம், சதுக்கேயர்கள் புறஜாதியாருக்கு அவர்கள் வாக்களிக்கப்பட்ட ஆன்மீக சிறப்புரிமையைப் அவர்கள் பயன்படுத்துவதைத் தடுத்தனர்.1260

ஆலயத்தில் நம் ஆண்டவர் தலையிடக் காரணமாக அமைந்தது, அங்கு நிலவிய பக்தியின்மை மற்றும் புறஇனத்தவர் இடறலுக்குள்ளானது ஆகியவை மட்டுமல்ல; விலைகள் கட்டுக்கடங்காமல் விண்ணைத் தொடும் அளவுக்கு உயர்ந்ததும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். பலிக்கான விலங்குகள், மிகத் தெளிவாகவே, அளவுக்கு மீறி உயர்த்தப்பட்ட விலைகளில் விற்கப்பட்டு வந்தன. இருபது வயது மற்றும் அதற்கு மேற்பட்ட வயதுடைய யூதர்கள் அனைவரும், ஆண்டுதோறும் செலுத்த வேண்டிய ‘அரை-ஷேக்கல்’ ஆலய வரியைச் செலுத்துவது கட்டாயமாக இருந்தது (யாத்திராகமம் 30:12-16). ஆனால், அவர்கள் தங்கள் கிரேக்க அல்லது ரோமானிய நாணயங்களை (இந்நாணயங்களில் மனித உருவங்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன; இது சிலை வழிபாடாகக் கருதப்பட்டது) யூத நாணயங்களுக்கு மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.அரை-சேக்கல் நாணயம் அன்றாட வர்த்தகத்தில் எப்போதும் பயன்பாட்டில் இருந்ததில்லை; ஆயினும், (யூதர்களைப் பொறுத்தவரைப் பிரதான ஆசாரியராகத் திகழ்ந்த) அன்னாவினால்

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 10
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரே நாணயம் அதுவேயாகும். ஒரு சிறிய கூடுதல் கட்டணம் வசூலிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், அன்னாவின் மகன்கள் அத்துமீறிப் பணம் பறிப்பதிலும் மோசடி செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்த முதல் நிகழ்வின்போது, ”என் பிதாவின் வீட்டைச் சந்தைக்கூடமாக மாற்றுவதை நிறுத்துங்கள்” என்று ஆண்டவர் வெறும் எச்சரிக்கையை மட்டுமே விடுத்திருந்தார்; ஆனால் இம்முறை, அவர் தமது குற்றச்சாட்டை இன்னும் கடுமையாக்கி, “நீங்கள் இதை ‘கொள்ளையர் குகையாக’ மாற்றிவிட்டீர்கள்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 21:13; மாற்கு 11:17; லூக்கா 19:46; மேலும் எரேமியா அதிகாரத்தின் மீதான எனது விளக்கவுரையான Cb-‘ஆலயப் பிரசங்கத்தையும்’ காண்க). இதன் விளைவாக, தேவகுமாரனின் தலையீடு அங்கே மிக அவசரமாகத் தேவைப்பட்டது.1261

இப்போது அது ஒரு பிரச்சனையாகவும், பிரச்சினையின் மையமாகவும் இருந்தது. அன்னாஸின் மகன்கள், பாஸ்கா பண்டிகை விருந்துக்குத் தேவையான பலிகள் மற்றும் கோஷர் பொருட்களுக்காக யாத்ரீகர்களிடம் அதிக கட்டணம் வசூலித்து, அவர்களைச் சுரண்டிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு குருவானவர் வழிபடுபவரின் ஆட்டுக்குட்டியைப் பரிசோதித்து, அதில் ஒரு சிறு குறைபாட்டைக் கண்டறிந்தாலும், அந்தப் பலி தீட்டுப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டு, அந்த விவசாயி செல்வந்தர்களான சதுக்கேயர்களிடமிருந்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியை வாங்கும்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்டார். இதே போன்ற அநீதிகளால் ஆலயத்தையும் சன்ஹெட்ரினையும் சீர்கெடுத்த அன்னாஸுக்கும் அவரது மகன்களுக்கும் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள தல்மூத், இந்தப் பிரச்சனையை உறுதிப்படுத்துகிறது (டிராக்டேட் பெசாகிம் 57a).¹²⁶² அன்னாஸின் மகன்களுடன் வணிகம் செய்யும்போது மக்கள் அமைதியாகக் கொதித்தெழுந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

ஆலயக் காவலர்கள் மிகுந்த இறுக்கத்துடன் இருந்தனர். அக்கணம் இயேசுவைக் கைது செய்வது முற்றிலும் நியாயமானதே என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்; ஏனெனில், அவர் வணிக ஓட்டத்தில் குறுக்கிட்டதுடன், ஆலயத்தைத் தம்முடைய சொந்த வீட்டைப் போலவே உரிமை கொண்டாடினார் — தான் கடவுளே என்பது போன்ற பாவனையில். ஆனால், கூட்டத்தின் மீது ஒரு

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 11
விரைவான பார்வையைச் செலுத்தியபோது, அவரை அப்போது கைது செய்வது விவேகமான செயலாக இருக்காது என்பது அவர்களுக்குப் புரிந்தது. மக்கள் ஆண்டவருக்கு அஞ்சவில்லை; மாறாக, அவரால் அவர்கள் ஊக்கமும் வலிமையும் பெற்றிருந்தனர். ஆலய நாணயமாகத் தங்கள் பணத்தை மாற்றிக்கொள்வதற்காக நீண்ட வரிசையில் காத்திருந்தபோதெல்லாம் — ஊழல் மிகுந்த அன்னாவின்மகன்கள் தங்கள் கடின உழைப்பால் ஈட்டிய பணத்தின் பெரும்பகுதியைச் சுரண்டிச் செல்வதை வேடிக்கை பார்த்தவாறே — தாங்கள் செய்ய வேண்டும் என்று உள்ளூர விரும்பிய ஒரு காரியத்தையே இயேசு இப்போது செய்து முடித்திருந்தார்.1263

கோயிலில் ஏற்பட்ட இந்தக் களங்கம், ஒட்டுமொத்த தேசத்திற்கும் நிகழ்ந்திருந்த நிலையையே பிரதிபலித்தது. கிறிஸ்துவின் வாழ்நாளில் கோயிலின் மீது நியாயத்தீர்ப்பும் தூய்மைப்படுத்தலும் வந்திறங்கியது போலவே, கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டில் தேசத்தின் மீதும் அவை வந்திறங்கவிருந்தன.

மேசியா, அதற்கு முந்தைய நாளான ஞாயிற்றுக்கிழமை, அதாவது நிசான் மாதம் பத்தாம் நாளில், பரிசுத்த ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்தது தற்செயலான நிகழ்வல்ல. அதுவே, நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமை அன்று வரவிருக்கும் சேதர் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்காக, ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பரிசோதிக்கும் நாளாகும் (காண்க Ix – ஆட்டுக்குட்டியின் பரிசோதனை). அந்த இறுதித் தயாரிப்பு நாட்களில், ஒவ்வொரு வீடும் அந்தப் புனித நாளுக்காகக் கவனமாகச் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, கோஷர் செய்யப்பட்டது. பஸ்கா பண்டிகையைப் பொறுத்தவரை, அனுசரிக்கும் வீடுகளில் இருந்து எல்லாப் புளிப்பு மாவையும் அகற்றுவது அவசியமாகிறது. ஆன்மீக அர்த்தத்தில், புளிப்பு மாவை அகற்றுவது என்பது, நம் பிரசன்னத்திலிருந்து பாவத்தையும் அகற்றுவதற்கான ஒரு சித்திரமாகும். அந்த மிக முக்கியமான தேதியில் இயேசு தேவனுடைய ஆலயத்திற்குள் பிரவேசித்தது எவ்வளவு பொருத்தமானதும் தீர்க்கதரிசனமானதுமாகும்! பஸ்கா பண்டிகைக்காக, அனைத்தும், குறிப்பாகப் பரிசுத்த ஆலயம், கோஷர் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது.1264

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 12
சிறு பிள்ளைகள் கூட இயேசுவைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இயேசு செய்த அற்புதங்களையும், ஆலயப் பிரகாரங்களில் பிள்ளைகள், “தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா!” என்று முழக்கமிடுவதையும் பரிசேயர்களும் வேதபாரகர்களும் கண்டபோது, அவர்கள் சீற்றமடைந்தார்கள். பின்னர் மற்றொரு பிள்ளை அதே வார்த்தைகளை முழக்கமிட்டது; அதைத் தொடர்ந்து வேறொரு பிள்ளையும், இன்னும் வேறொரு பிள்ளையும் அவ்வாறே முழக்கமிட்டன. வழக்கம் போலவே, சதுசேயர்கள் இக்காட்சியை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். பிள்ளைகள் ‘ஹல்லேல்’ (Hallel) துதிப்பாடலிலிருந்து—மேசியாவைக் குறித்த ஒரு தெளிவான முன்னறிவிப்பிலிருந்து—மேற்கோள் காட்டியதால் அவர்கள் கடும் கோபமடைந்தார்கள்: தயவுசெய்து”ஆண்டவரே! எங்களை இரட்சியும்! ஆண்டவரே! எங்களை விடுவியும்! ஆண்டவரின் நாமத்தினாலே வருகிறவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர். ஆண்டவரின் ஆலயத்திலிருந்து நாங்கள் உங்களை ஆசீர்வதிக்கிறோம்” (சங்கீதம் 118:25-26).

அப்போது, அந்த ஆரவாரமான சூழலைக் குறித்து யூத மதத் தலைவர்கள் இயேசுவை எதிர்கொண்டு கேள்வி எழுப்பினர். சீற்றத்துடன் அவர்கள், “இந்தச் சிறுபிள்ளைகள் சொல்வதை நீர் கேட்கிறீரா?” என்று கேட்டனர். “நிச்சயமாக,” என்று இயேசு பதிலளித்தார். அவர்கள் முழக்கமிட்டதை அவர் புரிந்துகொண்டது மட்டுமல்லாமல், வரவிருக்கும் ‘மேசியா’ (ha-Meshiach) குறித்த இறைவாக்குத் தரிசனத்தின் ஒரு பகுதியாகவே அதையும் அவர் உறுதிப்படுத்தினார். பின்னர், சங்கீதம் 8:2-ஐ மேற்கோள் காட்டி அவர் இவ்வாறு பதிலளித்தார்: “சிறுபிள்ளைகள் மற்றும் கைக்குழந்தைகளின் வாயினின்றும், ஆண்டவரே, நீர் உம்முடைய புகழை வெளிப்படுத்தினீர்” என்று எழுதியிருப்பதை நீங்கள் ஒருபோதும் வாசித்ததில்லையா (மத்தேயு 21:15-16)? பரிசேயர்களும் சதுசேயர்களும் அந்தச் சங்கீதத்தை நன்கு அறிந்திருந்தனர். அது, சிறுபிள்ளைகளின் துதியைக் கண்டு ‘அதோனாய்’ (ADONAI) மகிழ வேண்டும் என்றும், அதன் மூலம் தம் எதிரிகளுக்கு எதிராக ஒரு அரணை நிறுவ வேண்டும் என்றும் விடுக்கப்பட்ட ஒரு அழைப்பாகும். அப்போது, இயேசு உண்மையில் எதைச் சொல்ல வருகிறார் என்பதைச் சதுசேயர்கள் உணர்ந்துகொண்டனர். அவர் உண்மையில், தங்களை இறைவனின் எதிரிகளுக்கு

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 13
ஒப்பிட்டுக் காட்டிக்கொண்டிருந்தார்!

ஒவ்வொரு நாளும் அவர் அரச மண்டபத்தில் போதித்து வந்தார். ஆனால், சனகெத்ரின் தலைவர்கள் இதைக் கேள்விப்பட்டு, அவரைக் கொலை செய்வதற்கான வழியைத் தேடத் தொடங்கினர். இயேசுவைக் கொலை செய்யச் சதுசேயரும், தோரா ஆசிரியர்களும் இணைந்து சதி செய்தது, ஒத்த சுவிசேஷ நூல்களில் (Synoptic Gospels) குறிப்பிடப்படும் முதல் நிகழ்வு இதுவேயாகும். ஆயினும், நெறிபிறழ்ந்த அந்த மத அதிகார வர்க்கத்தினர் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்தபோதிலும், அவரைக் கொலை செய்வதற்கான எந்த வழியையும் அவர்களால் கண்டறிய இயலவில்லை; ஏனெனில், மக்கள் அனைவரும் அவர் உரைத்த வார்த்தைகளையே ஆவலுடன் உற்றுக்கேட்டு வந்தனர் (மாற்கு 11:18; லூக்கா 19:47-48; யோவான் 10:23). யேசுவின் மேசியத்துவத்தை மத நிறுவனங்கள் கேள்விக்குள்ளாக்கி நிராகரித்தபோதிலும், (சிறுபிள்ளைகளைப் போல) அவரை நேர்மையாகவும் எளிமையாகவும் அணுகியவர்களோ அதை ஏற்று உறுதிப்படுத்தினர் என்பது, இந்நூல்களில் தொடர்ந்து காணப்படும் ஒரு கருப்பொருளாகத் திகழ்கிறது. இன்றும் கூட, பெரும்பாலும் இத்தகைய சூழலே நிலவி வருகிறது.1266

ஒலிவ மலையில் சமையலுக்கான முதல் தீச்சுடர்கள் ஏற்றப்பட்டுக்கொண்டிருந்த வேளையில், இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் புறப்பட்டு, தாவீதின் நகரத்தை விட்டு வெளியேறி, பெத்தானியாவுக்குத் திரும்பச் சென்றனர்; அங்கே அவர்கள் மரியாள், மார்த்தாள் மற்றும் லாசரு ஆகியோரின் வீட்டில் இரவைக் கழித்தனர் (மத்தேயு 21:17; மாற்கு 11:19). சூரியன் மறைந்த அந்த நாள், மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல நிகழ்வுகள் நிறைந்த ஒரு நாளாக அமைந்திருந்தது.

அடோனாய்க்குப் கர்த்தர் பிரியமான பலி என்பது, நொறுங்குண்ட மற்றும் மனத்துயர் கொண்ட இருதயத்திலிருந்து எழும் பலியே ஆகும் (சங்கீதம் 51:17). இருதயத்தில் உண்மையான மனமாற்றம் இல்லாத பலிகளை தேவன் விரும்புவதில்லை; அவருக்கு அவை வெறும் வெற்றுச் சடங்குகளே. மாறாக, நீதியைக் கைக்கொண்டு, செம்மையானதைச் செய்து, ஓய்வுநாளைப்

Iv – இயேசு ஆலயப் பிரகாரத்தில் நுழைந்து, அங்கே விற்றுக்கொண்டிருந்தவர்களையும்
வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களையும் அனைவரையும்
வெளியேற்றினார் — மத்தேயு 21:12-17; மாற்கு 11:15-19;
லூக்கா 19:45-48 | 14
பரிசுத்தமாய்க் காத்து, அதைத் தீட்டுப்படுத்தாத மக்களையே அவர் விரும்புகிறார். அவருக்குப் பிரியமான காரியங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, உடன்படிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்பவர்களையே அவர் தேடுகிறார் (ஏசாயா 56:1-2 மற்றும் 4; எரேமியா 7:1-15).

தேவனுக்குப் பிரியமான ஆராதனையைச் செலுத்த நமக்கு ஒவ்வொரு நாளும் வாய்ப்பு அளிக்கப்படுகிறது. சுயநலமானதை விடுத்து, அவர் விரும்புகிறார் என்று நாம் அறிந்ததைச் செய்யத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது, நாம் அவருக்குப் பிரியமான பலிகளைச் செலுத்துகிறோம். சந்தேகத்தை விட விசுவாசத்தை நாம் தேர்ந்தெடுக்கும்போதெல்லாம், நாம் அவருக்குப் பிரியமானவர்களாக இருக்கிறோம். நாம் நமது வாழ்க்கையை எப்படி வாழ வேண்டும் என்பது குறித்து வேதத்தில் நாம் வாசிக்கும் சத்தியங்களை ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நாம் ரூவாஹ் ஹகோதேஷுக்கு நம்மை ஒப்புக்கொடுத்து, நமது சரீரங்களாகிய ஆலயத்தை ஜெப வீடுகளாக மாற அனுமதிக்க வேண்டும், அப்போது நாம் கர்த்தருக்குப் பிரியமான பலிகளைச் செலுத்துவோம்.

பரிசுத்த ஆவியானவரே, உம்முடைய சத்தியத்தை எங்களுக்கு வெளிப்படுத்தும். பிதாவை நேசிக்கின்றதும், அவருக்குப் பிரியமான பலியாக நன்றியையும் துதியையும் செலுத்த விரும்புகின்றதுமான ஒரு இருதயத்தை நாங்கள் கொண்டிருக்க எங்களுக்கு உதவியருளும். சேலா! அவர் துதிக்குப் பாத்திரர்.1267